

Tato práce se zabývá problematikou péče o zdraví v populaci Romů neintegrováných do většinové společnosti, žijících na nízké sociální úrovni. Jedná se o kvalitativní výzkum zaměřený na zvyky a přesvědčení spojená s péčí o zdraví (tj. domácí medicína, prevence, dodržování lékařských doporučení, ...), odlišné prožívání a komunikaci se zdravotníky.

Romové až na výjimky nemocem nepředcházejí, k lékaři přichází často až v pokročilých stádiích onemocnění. Impulzem k návštěvě lékaře bývá bolest. Romové se bojí diagnózy závažného onemocnění a invazivních zákroků. Vysoká míra emotivity se promítá do jejich prožívání a jednání. Své emoce bez zábrán ventilují. Odlišné prožívání, odlišný komunikační styl, nízká úroveň vzdělání a špatný přístup k informacím mají velký vliv na úroveň péče o zdraví v romské populaci. Klíčem ke zlepšení stávající situace je kvalitní komunikace mezi Romy a zdravotníky. V praxi to znamená nepoužívat odborné výrazy, srozumitelně a názorně vysvětlovat, být trpělivý, používat zpětnou vazbu.